

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 września 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność będąca współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 31 sierpnia 2020 r. Ponadto w decyzji organ rentowy określił wysokość podstawy wymiaru składek. Decyzja zawierała pouczenie o możliwości odwołania się do właściwego Sądu w terminie miesiąca od doręczenia decyzji.

/decyzja – k. 24 – 26 akt ZUS/

Organ rentowy wysłał decyzję na adres domowy wnioskodawczyni.

Powyższą decyzję odebrała osobiście M. B. w dniu 8 września 2021 r. .

/zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 27 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 18 października 2021 r. złożyła ubezpieczona M. B.. Ubezpieczona w treści odwołania zawarła wnioszek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji z dnia 6 września 2021 r. W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że uważała, że jej pismo do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 września 2021r. stanowi odwołanie i uważała ponadto, że skoro w piśmie ZUS z dnia 11 październikoma 2021r. poinformowano ją, iż przysługuje jej odwołanie to termin jej nie upłynął. W dalszej części odwołania kwestionowała merytoryczną stronę zaskarżonej decyzji.

/odwołanie – k. 3 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania, jako wniesionego po terminie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 12 – 13 odwrót/

Na rozprawie w dniu 13 czerwca 2022 r. pełnomocnicy stron podtrzymali stanowiska procesowe. Pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Pełnomocnik ZUS wniósł o odrzucenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Protokół rozprawy z dnia 13 czerwca 2022 r. – 00:11:28 – 00:15:04, 00:02:31 – płyta CD – k. 35/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. B. jest zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 września 2020 r. jako osoba wykonująca umowę zlecenia u płatnika składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z wynagrodzeniem w kwocie 250zł. Jednocześnie z dniem 31b sierpnia 2020r. ubezpieczona zawiesiła prowadzenie działalności w spółce (...), (...) Spółka Jawna a z dniem 31 sierpnia 2020r. wnioskodawczyni zawiesiła również prowadzenie indywidualnej działalności gospodarczej na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej. Z zapisów z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że od 7 sierpnia 2020r. ubezpieczona posiada 46 udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. co stanowi n92% udziałów tej Spółki. Drugi współnik posiada 4 udziały.

/niesporne, dwa KRS k.4-10, informacja z (...) k.2-3 akt ZUS/

Po uzyskaniu tych informacji organ rentowy pismem z dnia 11 sierpnia 2021r. powiadomił wnioskodawczynię o wszczęciu z urzędu postępowania w przedmiocie podlegania ubezpieczeniu w spółce (...) Sp. z o.o. jako spółce jednoosobowej zdaniem ZUS-u.

/pismo k. 12 akt ZUS/

Pismem z dnia 27 sierpnia 2021r. pozwany ZUS powiadomił wnioskodawczynię o zakończeniu postępowania.

/ pismo k.14 akt ZUS/

Odwołująca nie zareagowała na żadne z tych pism.

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 września 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność będąca współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 31 sierpnia 2020 r. Ponadto w decyzji organ rentowy określił wysokość podstawy wymiaru składek. Decyzja zawierała pouczenie o możliwości odwołania się do właściwego Sądu w terminie miesiąca od doręczenia decyzji.

/decyzja k.24-26 akt ZUS/

Powyższą decyzję odebrała osobiście M. B. w dniu 8 września 2021 r. .

/zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 27 akt ZUS/

W dniu 22 września 2021r. wnioskodawczyni wystosowała do ZUS-u pismo nazwane wyjaśnienie, w którym wskazywała że (...) Sp. z o.o. to nie jest spółka jednoosobowa.

/pismo k.22 akt ZUS/

Pismem z dnia 11 października 2021r. pozwany ZUS poinformował wnioskodawczynię, że jej pismo nic nie wnosi do sprawy i nie wpływa na zmianę decyzji.

/pismo k.7/

W odwołaniu złożonym niespornie po terminie wnioskodawczyni podniosła we wniosku o przywrócenie terminu aby jej pismo z dnia 22 września 2021r; potraktować jako odwołanie albo przywrócić jej termin do wniesienia odwołania z uwagi na poinformowanie jej w piśmie z dnia 11 października 2021r. że przysługuje jej odwołanie do Sądu.

Na rozprawie w dniu 13 czerwca 2022r. wnioskodawczyni reprezentowana już przez profesjonalnego pełnomocnika zeznała, że jej intencją było odwołanie się od decyzji ZUS-u, nie kwestionowała prawidłowości pouczenia zawartego w zaskarżonej decyzji ale wskazała, że gdy dostała w październiku odpowiedź na jej pismo od ZUS-u to była przekonana, że ma miesiąc na odwołanie się. Wskazała nadto, że przyjmowała silne leki depresyjne w tym okresie.

/Protokół rozprawy z dnia 13 czerwca 2022 r. – 00:02:04 – 00:11:28, – płyta CD – k. 35/

Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczyni, że przyjmowała silne leki antydepresyjne albowiem reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedłożyła żadnych dowodów na ten fakt, nie wskazywała też tej okoliczności w treści odwołania. Sąd uznał również za niewiarygodne twierdzenia wnioskodawczyni, iż była przekonana po piśmie organu rentowego z 11 października 2021r., że może się odwołać od tego pisma gdyż treść tego pisma na to nie wskazuje, a treść pouczenia w zaskarżonej decyzji była jasna i wyraźna.

Sąd zważył, co następuje:

Na mocy art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c., odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Sąd odrzucił odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Powyższe oznacza, że wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego z uchybieniem miesięcznego terminu powoduje, iż ubezpieczony zostaje pozbawiony prawa do merytorycznego rozpoznania zarzutów co do istoty sprawy, podniesionych w odwołaniu. Dlatego też Sąd stosując art. 477⁹ § 3 k.p.c., musi ocenić całokształt okoliczności, które spowodowały przekroczenie terminu do wniesienia odwołania, a przede wszystkim aspekt zawinienia składającego odwołanie (choć nie wskazano przesłanki winy jako wykluczającej odwołanie po terminie) oraz ewentualnych przyczyn od niego niezależnych. Ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne oraz czy nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, jest pozostawione ocenie sądu. Sąd ma możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie, przy czym niezbędne jest jednoczesne spełnienie się obu warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, zaś jego przyczyna musi być niezależna od odwołującego się (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05, Lex nr 277825).

Przesłanki upoważniające sąd do nieuwzględnienia przekroczenia terminu muszą zachodzić kumulatywnie; mają one charakter ocenny i zależą od całokształtu okoliczności sprawy, w związku z czym nie dadzą się uogólnić.

Podkreślenia wymaga też fakt, iż wobec treści art. 477⁹ § 3 k.p.c. postępowanie szczególne regulowane przepisami art. 477⁸ k.p.c. i następne, nie zna instytucji przywrócenia terminu w rozumieniu art. 168 i nast. (tak wyr. SA w Rzeszowie z 6.12.1994 r., III AUr 344/94, OSA 1995, Nr 1, poz. 9, post. SA w G. z 6.6.1994 r., III AUz 61/94, PP 1995, Nr 5, s. 46).

W świetle okoliczności sprawy uznać należy, że wnioskodawczyni przedstawiała różne wersje powodu nie złożenia odwołania w terminie. Najpierw wskazywała że jej pismo z dnia 22 września 2021r. powinno być potraktowane jako odwołanie mimo, że przeczytała i zrozumiała pouczenie zawarte w decyzji. Następnie wskazywała, że termin do wniesienia odwołania powinien być liczony od daty pisma ZUS z dnia 11 października 2021r. W dalszej konieczności wskazywała jako powód niezłożenia odwołania w terminie fakt, że zażywała silne leki antydepresyjne.

Odnosząc się do argumentów odwołującej się, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że odwołanie nie zostało złożone w terminie z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej. W ocenie Sądu Okręgowego wysuwane argumenty w tym zakresie, stanowiły jedynie próbę obrony stanowiska procesowego strony.

Należy wskazać, że wnioskodawczyni w niniejszej sprawie nie brała żadnego udziału w postępowaniu administracyjnym pomimo powiadomieniu od organu rentowego zarówno o wszczęciu jak i zakończeniu tego postępowania. Pierwsze pismo jako wyjaśnienia złożyła do ZUS-u dopiero po otrzymaniu decyzji. Nie można jednak zdaniem Sądu

uznać tego pisma za odwołanie, gdyż nie było ono adresowane do Sądu zgodnie z pouczeniem, ani jego forma nie odpowiadała formie odwołania. Trudno też przyjąć, że pismo organu rentowego z dnia 11 października 2021r. stanowiło decyzję od której ponownie rozpoczął się termin do wniesienia odwołania gdyż w żadnym elemencie tego pisma nie można dopatrzeć się, że jest to nowa decyzja organu rentowego. Brak jest również jakiegokolwiek potwierdzenia, że przyczyny zdrowotne czy przyjmowanie leków antydepresyjnych było powodem opóźnienia w terminie do złożenia odwołania od zaskarżonej decyzji. Zmiany stanowiska i różne podawane powody przez odwołującą w ocenie Sądu stanowią tylko próbę usprawiedliwienia swojej bierności w przebiegu całego postępowania zarówno przed i jak i po wydaniu zaskarżonej decyzji.

W ocenie Sądu ubezpieczona, który nie jest osobą nieporadną procesowo, dbając należycie o własne interesy, mogła złożyć odwołanie w określonym terminie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie co prawda opóźnienie nie jest nadmierne, ale podnoszone przez wnioskodawczynię okoliczności nie uzasadniają przyjęcia, że złożenie odwołania po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. odrzucił odwołanie w pkt 1 sentencji.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w pkt 2 wyroku. Sąd Okręgowy zasądził od ubezpieczonej składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Zarządzenie: odpis postanowienia

z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi w-czyni przez P.I.